

anerkende det ærede Medlems Ret til at gøre den Betragtning gældende. (*Afbrydelse*: Det manglede bare!) Det følger jo ganske af sig selv; men det glæder mig nu at høre, at det synes at være det ærede Medlem rent personligt, og at det ikke er det ærede Medlems Parti, der nu har faaet Betæneligheder, som det ikke havde den Gang. Jeg vil atter fremhæve, at det var alle Partier her i Tinget, der vedtog denne Lov.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Maa jeg blot endnu gøre gældende, at der er jo dog en Betænelighed, jeg har Lov til at fremsætte her, og som vel ogsaa hele Partiet har Lov til at fremsætte her ved denne Sags Behandling. Det er nemlig slet ikke det Forslag, vi vedtog sidst, som vi denne Gang skulle vedtage. Der er den Forskel, hvis Betydning den Gang blev gjort stærkt gældende, at i det Forslag, vi vedtog sidst, blev der en fast Form for Løfteed, der aflægges i Henhold til Grundloven, medens der nu foreslaas en valgfri Form. Det er omtrent det samme Forhold som mellem obligatorisk borgerligt Ægteskab og valgfrit borgerligt Ægteskab. Lad os antage, at dette Ting den Gang havde vedtaget et Lovforslag om obligatorisk borgerligt Ægteskab, og at vi f. Eks. her havde givet vor Stemme for et saadant Forslag. Saa skulde vi dog ikke være bundne til, naar denne Sag var strandet og kom hertil paa ny, at stemme for et Lovforslag om valgfrit borgerligt Ægteskab, fordi vi en Gang havde stemt for obligatorisk borgerligt Ægteskab.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Sveistrup*): Jeg vil afvise denne Analogi med Ægteskabet. Det kunde jo synes, som om det ærede Medlem følte særlig Trang til at spænde Ben for dette Lovforslag, thi jeg antager ikke, at man i dette Øjeblik vil være tilbøjelig til her at vedtage fakultativt borgerligt Ægteskab. Men der er den Forskel, at her bevæge vi os paa Grundlag af Eden, og det er i hvert Fald

et religiøst Grundlag. Ordet „Ed“ er historisk et religiøst Ord, og Ordet „sværge“ er et religiøst Ord, og jeg mener derfor, at naar vi bevæge os paa et religiøst Grundlag, kunne vi ikke faa Uniformitet uden at tvinge Samvittighederne. Og det ærede Medlem maa jo dog kunne forstaa, at naar man har Betæneligheder i det andet Ting ved en ny Form, kan dette være en meget god Grund til at give Valgfrihed uden at anerkende det som Grund til at udelukke den ny Form.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Jeg tror, at de Betæneligheder, der eksisterede i det andet Ting, havde ikke det mindste at gøre med Samvittigheden — det var rent formelle eller, om man vil, statsretlige, juridiske Betragtninger, og da det altsaa slet ikke har været Betæneligheder af den første Art, som ere gjorte gældende i det andet Ting, forekommer det mig, at jeg meget godt kunde udtale mig, som jeg gjorde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lønningslov for Strafanstaltternes Personale.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4613 ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Nielsen-Grøn: Det foreliggende Forslag er jo et Led i den Kæde af Lønningslove, som Regeringen har forelagt, et Led i den Velvillie, der er vist vore Embeds- og Bestillingsmænd. Lovforslaget har sin Berettigelse af to Grunde, for det første fordi det forbedrer Lønnen, og for